

[Albertsen.]

lenterne tager stilling til et projekt af den ene eller anden art.

Da den lov, som er grundlaget for hele denne diskussion, i sin tid blev drøftet i udvalget, havde vi en meget, meget indgående drøftelse netop af disse ting: formen for procedure og for stillingtagen og sammensætningen af de forskellige instanser, og der herskede fuldstændig enighed i det daværende folketing og i det daværende folketingsudvalg om det, der nu er lov.

Jeg skal ikke kunne sige, om der er nogen, der påvirket af den megen offentlige diskussion, der har været om disse ting, er blevet svage i knæene eller har ændret standpunkt. Det er jo enhver beskåret. Men vi vedstår vores ansvar for den lov, der i øjeblikket er gældende. Vi vil ikke afvise, at der kan være en teknisk detalje, en frynse, der skal rettes et og andet sted, men en drøftelse heraf må finde sted i folketingets kulturudvalg, og det skal ikke være på grundlag af det forslag til ændring af loven, som kristeligt folkeparti her har stillet.

Jeg anser lovforslaget for beklageligt og uheldigt og forkert udformet. Jeg har ikke noget imod, at man inden for kulturudvalget rejser en debat om disse ting, fordi man skønner, at der er noget rent teknisk, der skal ses på og eventuelt forhandles med de instanser, der her er tale om, men vores holdning til lovforslaget er klar og uomtvistelig. Vi har ikke ændret opfattelse i spørgsmålet om kunstens frihed, vi har ikke ændret opfattelse i spørgsmålet om denne lovgivning, vi vedstår vores ansvar for den, og vi mener, at meget af det røre, der blev en følge af den pågældende kunstners talent for at provokere, er den pris, som man somme tider må betale, når man vil respektere kunstens frihed og dermed også kunsternes frihed. Det er socialdemokratiets holdning til og udgangspunkt for en drøftelse af dette lovforslag, som selvfølgelig har krav på en seriøs behandling i kulturudvalget, men om vor holdning skal ingen tvivl herske.

Vestergaard Eriksen (FP):

Denne lov anser fremskridtspartiet simpelt hen for at være en dårlig lov, og vi kan ikke medvirke til at gøre den endnu ringere.

Når vi mener, at det er en dårlig lov, er det måske ikke selve paragrafferne, men det er en lov, der giver en hel del udgifter for staten, ikke mindst i de kommende år, som den er på nuværende tidspunkt.

Vi agter derfor i kulturudvalget at stille ændringsforslag til § 11, stk. 5, vedrørende statsstøtte, da vi ikke finder, at vi kan gå ind for statsgaranti eller tilskud til filmproduktion under nogen form. Ellers vil vi være velvillige med hensyn til behandlingen af det lovforslag, der her er fremsat.

Jeg kunne have lyst til lige at nævne en ting, som jeg har læst i aviserne i dag, og som også beviser, hvor uretfærdig loven kan virke. Der mangler ca. 4 mill. kr. i filmfonden, penge, som man tilsyneladende har brugt, uden at man har haft bevilling til det. Jeg finder anledning til her i dag at spørge kulturministeren, hvordan sådan noget kan finde sted.

Mette Madsen (V):

Kristeligt folkepartis forslag til ændring af lov om film og biografer går ud på, at der til § 11 føjes et stk. 5, hvorefter ministeren i 3 tilfælde kan nægte at godkende en indstilling fra bestyrelsen om produktionsstøtte. Da filmloven ikke giver ministeren godkendelsesbeføjelse, fordi princippet i loven er, at støtten tildeles af politisk uafhængige, er et forslag om en sådan principændring en forudsætning for at gennemføre ændringer i de tre foreslåede tilfælde. En sådan principændring er ikke foreslået her, men lad os alligevel se nærmere på lovforslaget og de som 1, 2 og 3 nævnte tilfælde.

Jeg skal tillade mig at tage disse punkter i en anden rækkefølge end i lovforslaget og begynde med nr. 2, der omtaler tilfælde, hvor statsstøtte vil virke diskriminerende over for grupper i befolkningen.

At der ikke må diskrimineres, er en tankegang, venstre kan følge og allerede har fulgt